

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1968-1969.

23 JUNI 1969.

Ontwerp van wet tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen.

AMENDEMENTEN
VAN DE H. LAGAE.

ARTIKEL I.

1. ART. 11.

In dit artikel het n° 2 te vervangen als volgt :

« 2. In gevallen als bedoeld in de artikelen 7, 1° tot 8°, kan aan de pachter slechts opzegging worden gedaan met een opzeggingstermijn van ten minste twee jaar en ten hoogste vier jaar. »

Verantwoording.

Rekening houdend met het tijdens de vergadering van 19 juni jl. goedgekeurde amendement van de heer Hambye bij artikel 11-1, dient ook de tekst van artikel 11-2 te worden aangepast.

2. ART. 46.

Het eerste lid van dit artikel aan te vullen als volgt :

« In het geval bedoeld in artikel 7, 9° is de bijkomende vergoeding evenwel slechts verschuldigd indien het openbaar bestuur of de publiekrechtelijke rechtspersoon de betrokken landeigendommen heeft verworven in de loop van de pacht. »

R. A 6257

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

285 (Zitting 1966-1967) : Ontwerp geamendeerd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers;
422 (Zitting 1968-1969) : Verslag;
424, 436, 442, 453, 454 (Zitting 1968-1969) : Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

23 JUIN 1969.

Projet de loi modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux.

AMENDEMENTS PROPOSES
PAR M. LAGAE.

ARTICLE Ier.

1. ART. 11.

Dans cet article, remplacer le n° 2 par la disposition suivante :

« 2. Dans les cas visés aux articles 7, 1° à 8°, le congé ne peut être donné au preneur qu'avec un préavis de deux ans au moins et de quatre ans au plus. »

Justification.

Il convient de mettre le texte de l'article 11-2 en concordance avec celui de l'amendement de M. Hambye à l'article 11-1, adopté au cours de la réunion du 19 juin dernier.

2. ART. 46.

Compléter le 1er alinéa de cet article comme suit :

« Dans le cas visé à l'article 7, 9°, l'indemnité complémentaire n'est toutefois due que si l'administration publique ou la personne juridique de droit public a acquis les biens ruraux en question en cours de bail. »

R. A 6257

Voir :

Documents du Sénat :

285 (Session de 1966-1967) : Projet amendé par la Chambre des Représentants;
422 (Session de 1968-1969) : Rapport;
424, 436, 442, 453, 454 (Session de 1968-1969) : Amendements.

Verantwoording.

Rekening houdend met de tijdens de vergadering van 19 juni jl. goedgekeurde amendementen van de heer Hambye bij artikel 11-1 en van de ondergetekende bij artikel 46, eerste lid, lijkt de voorgestelde aanvulling noodzakelijk.

Het kan immers niet de bedoeling zijn een bijkomende uittredingsvergoeding te doen uitbetalen door openbare besturen of publiekrechtelijke rechtspersonen die, voor doeleinden van algemeen belang, een einde maken aan de door hetzelfde bestuur of dezelfde rechtspersoon afgesloten pachtovereenkomst en dit bij het verstrijken van een pachtperiode. De bijzondere uittredingsvergoeding is wel verantwoord indien het openbaar bestuur of de publiekrechtelijke rechtspersoon de betrokken landeigendommen heeft verworven in de loop van de pacht. Onder die voorwaarden, wordt de pachter immers geplaatst voor een opzeggingsmogelijkheid met een zeer korte opzeggingstermijn, die hij niet kan voorzien bij het afsluiten van de pachtovereenkomst.

A. LAGAE.

Justification.

Compte tenu des amendements proposés par M. Hambye à l'article 11-1 et par le soussigné à l'article 46, 1er alinéa, amendements votés au cours de la séance du 19 juin dernier, il paraît indispensable de compléter le texte par les dispositions prévues ci-dessus.

En effet, il ne peut entrer dans les intentions du législateur de faire payer une indemnité de sortie complémentaire aux administrations publiques ou aux personnes juridiques de droit public qui, pour des motifs d'intérêt général, mettent fin au bail qu'elles ont conclu, et cela à l'expiration d'une période de bail. En revanche, une indemnité spéciale de sortie se justifie si l'administration publique ou la personne juridique de droit public a acquis les biens ruraux en cours de bail. Dans ces conditions, le preneur se trouve en effet confronté avec la possibilité de recevoir son congé avec un délai de préavis très bref, qu'il ne peut prévoir au moment du bail.